

## V

(Влизатъ Сребърниковъ и Бакържиевъ)  
(Ржуватъ се сърдечно. Следъ кратко мълчание)

Платнаровъ. Много ми е приятно, господа, че и вие мислите като мене, следъ повикването на Запряновъ въ двореца. Смѣтамъ, че ни предстои едно разбирателство за провалянето на гръмоносцитѣ. Защото не успѣемъ ли — тѣ ще се надигнатъ като застрашаваща вълна и за тритѣ партии.

Сребърниковъ. Струва ми се, че нѣма прѣчки по между ни. Може би отсѣствието на вашия шефъ; нели г-нъ Платнаровъ, би било малка прѣчка, но, . .

Платнаровъ. О, не, не, господа! Азъ взехъ мнението на нашето бюро. Така че, каквото решимъ, — решено е!

Бакърджиевъ. Още повече, че тукъ е въпроса за едно временно сътрудничество безъ да си увреждаме. Разбирателството е да не се предизвикваме. Да пазимъ въздържанъ езикъ. И да се подкрепиме въ нападкитѣ спрѣмо гръмоносцитѣ,

Платнаровъ. Разбира се, разбира се. Инѣкъ вмѣсто да изпишемъ вежди, ще извадимъ очи.

Сребърниковъ. Споръ по това нѣма да имаме. Но азъ бихъ повдигналъ единъ въпросъ: факта, че нашитѣ партии могатъ да се подирятъ, когато е нужно да се провали четвърта партия, не създавали поводъ за едно разбирателство. . . Бихъ казалъ, да обсъдимъ въпроса за по-дълготрайна акция.

Бакържиевъ. Безпорно. То дори се